

Bùi Quang Khiêm

DINH CƠ

Bói-Cá vốn ở hang đào ven ao đã lâu, nay muốn có dinh cơ mới. Ngài đi tham khảo cách xây nhà của bọn chim.

Thăm nhà Sẻ trên cành phi lao trước. Được cái mặt tiền đẹp, trên cao thoáng gió. Nhưng ở chơi một lúc thì chóng mặt. Gặp gió, tổ lắc lư như sắp rụng. Đã vậy, tổ đan thưa bằng cọng phi lao - dù Sẻ bảo chắc lắm - ngài thấy nó chỉ chực bung ra. Ngài đành chào, rồi rẽ qua Chim-Sâu.

Tổ Chim-Sâu nằm ở chạc cây mít, nơi thấp hơn, nhưng bền tốt, làm bằng cọng tẻ xuyên chi, vừa dai vừa dài. Nhà rộng, đủ cho chực trứng, còn có chỗ tiếp khách. Bói-Cá hỏi cách làm, Chim-Sâu vui vẻ hướng dẫn. Trước tiên, dẫn bay rụng cánh chọn được chực cọng. Về lọc còn được hai ba. Rồi cắt, chuốt, đan sợi. Chim-Sâu khéo léo, chân giữ sợi, mỏ luồn, chân kéo buộc, đều và nhanh. Bói-Cá loay hoay cả giờ, không được sợi nào ra hồn... cứ làm đi, rồi hỏng lại.

Nản. Ngài buông. Bóp đầu nghĩ cách nhàn hơn.

Bói-Cá bay lòng vòng, chẳng mấy chốc soi được một tổ mối lớn. Bọn mối bỏ đi, để lại thành quách bê thế. Bên trong rộng, nhiều góc ngách. Ngài chỉ dùng mỏ và chân gạt qua gạt lại, đập đập, đào đào chừng đôi giờ đã có cơ ngơi ra dáng đàng hoàng. Lại có cả kho trữ thực phẩm.

Ngài ưng ý lắm, chuyển vào dinh thự mới, mời bọn Sẻ, Sâu đến chơi. Khởi phải nói, chúng nó lác mắt thán phục, hết lời ca ngợi.

Từ hôm đó, cứ sáng sớm Bói-Cá lại ra cửa hát ông ổng, tinh thần phấn khởi.

Bật đi mấy hôm không nghe tiếng hát, Sẻ và Sâu rủ nhau đến thăm. Đánh tiếng mãi không thấy ai, chúng ra bờ ao tìm, kinh ngạc bắt gặp Bói-Cá tiêu tụy, thâm quầng, chân tay run rẩy.

Bói-Cá kể như mếu: - Thấy dinh cơ tốt, rộng rãi, lũ chuột tự tiện đến ở. Đuổi cũng không đi. Bọn này đã hôi lại xấu nét. Cá dự trữ nó ăn bằng hết. Suốt đêm sục sạo, làm mình không dám ngủ, chỉ lo lên cơn đói nó lại xơi tái miếng đùi... Hết chịu nổi, Bói-Cá tìm về tổ cũ thấy bọn cua cũng đã chiếm mất, lấp đất kín cửa hang, đành chịu cảnh màn trời chiếu đất mấy ngày nay...

Châu Chàng